

✈ سوژه روز

مرگبارمثل استخرهای کشاورزی

حتی تصورش هم دل رابه رزه می اندازد؛ استخرهای کشاورزی، که روزی به امیدآبادانی و جاری ماندن زندگی درروستاها ساخته شدند، این روزهایی صدامی تواننده پیرنگاه غم بدل شوند. تنها یک لحظه بی احتیاطی کافی ست تا اعماق این استخرها، آینده هاوارزوهای یک خانواده رادر خودببلبلند.

در فقدان تدابیرایمنی ویی توجهی به هشدارها، این آبگیرهایه دامگاهی خاموش تبدیل شده اند؛ جایی که قدم گذاشتن بی اجازه یا کنجکاوی ویی دانشی نوجوانان وجوانان می تواند پایان تلخی رقم بزند. صدای خنده و بازی های کودکان، کافی است فقط چندثانیه رنگ هراس بگیرد تا آندوه، جایگزین شادی شود و خانواده ای راداغدار کند.

استخرهای کشاورزی اگرچه برای کمک به زمین های تشنه پدید آمده اند، اما بی توجهی به خطرها ونبود امکانات ایمنی، آن ها رادر یک چشم به هم زدن به صحنه حادثه ای مرگبار بدل می کند؛ حادثه ای که تنها با لحظه ای بی احتیاطی، زندگی را به کام تلخی می کشاند و خاطره ای تلخ بر دل هامی نشاند. براساس آمار منتشر شده توسط رسانه های رسمی درسه ماهه نخست سال ۱۴۰۳، در مجموع ۲۸۳ نفر بر اثر غرق شدگی در کشور جان خود را از دست داده اند. در این مدت ۲۲۴ نفر از قربانیان مرد و ۵۶ نفر زن بوده اند. براساس همین گزارش ها، استخرهای کشاورزی پس از رودخانه هادر رتبه دوم حوادث مرگبار، ناشی از غرق شدگی قرار دارند. این موضوع نشان می دهد که همچنان استخرهای کشاورزی یکی از مهم ترین عوامل مرگ بر اثر غرق شدگی در ایران محسوب می شوند. بیشترین آمار نیز در خرداد ماه به ثبت رسیده است که ۱۲۶ فوتی در یک ماه گزارش شده است.

این آمار نه تنها عدد، بلکه رایتگر رنج واز دست دادن برای خانواده های زیادی است که عزیزان خود را در این حوادث ناگوار از دست داده اند. بررسی جزئی تر آمار نشان می دهد که گروه سنی زیر ۱۸ سال، آسیب پذیرترین قشر در برابر غرق شدگی در استخرهای کشاورزی هستند. این موضوع ضرورت تمرکز بیشتر بر آموزش و آگاهی بخشی در میان این گروه سنی و خانواده های آن ها را دو چندان می کند. استخرهای کشاورزی که در جهت ذخیره و تأمین آب برای آبیاری مزارع ساخته می شوند، در نبود رعایت نکات ایمنی، می توانند به محل وقوع حوادث ناگوار و حتی مرگ اور بدل شوند. با شروع فصل گرما و افزایش تمایل به شنا، بی احتیاطی برخی شهروندان و به ویژه نوجوانان وجوانان، هرسال تکرار حوادث غرق شدگی در این استخرها را رقم می زند؛ اتفاقاتی که اغلب پایان تلخی دارند و خانواده ها را داغدار می کنند. محمد دریایی، معاون آموزش و پژوهش استان یزد به «شهروند» می گوید: در این خصوص هشدار داده است که استخرهای ذخیره آب کشاورزی، به ویژه نوع ژئوممبران، و خانواده های آن ها را دو چندان می کند. استخرهای کشاورزی که در جهت ذخیره و تأمین آب برای آبیاری مزارع ساخته می شوند، در نبود رعایت نکات ایمنی، می توانند به محل وقوع حوادث ناگوار و حتی مرگ اور بدل شوند. با شروع فصل گرما و افزایش تمایل به شنا، بی احتیاطی برخی شهروندان و به ویژه نوجوانان وجوانان، هرسال تکرار حوادث غرق شدگی در این استخرها را رقم می زند؛ اتفاقاتی که اغلب پایان تلخی دارند و خانواده ها را داغدار می کنند. محمد دریایی، معاون آموزش و پژوهش استان یزد به «شهروند» می گوید: در این خصوص هشدار داده است که استخرهای ژئوممبران، هرسال تکرار حوادث غرق شدگی در این استخرها را رقم می زند؛ اتفاقاتی که اغلب پایان تلخی دارند و خانواده ها را داغدار می کنند. محمد دریایی، معاون آموزش و پژوهش استان یزد به «شهروند» می گوید: در این خصوص هشدار داده است که استخرهای ژئوممبران، هرسال تکرار حوادث غرق شدگی در این استخرها را رقم می کند؛ با بنابر این حتی افراد بالغ نیز ممکن است در صورت عدم رعایت نکات ایمنی، اسیر این دام خاموش شوند.

او می گوید: بر اساس تجربیات امدادگران، کشاورزان به منظور ذخیره آب و روان آب ها، این استخرها را احداث می کنند، اما ناآگاهی ویی توجهی به خطرات، زمینه ساز بروز حوادث ناگواری است که عمدتاً منجر به مرگ می شود. مطابق آمارها و مشاهده های میدانی، بخش عمده این حوادث تلخ برای نوجوانان وجوانان رخ می دهد، گروهی که اغلب به دلیل هیجان، کنجکاوی یا غفلت، سطح استخرهای ژئوممبران بسیار لغزنده بوده و هرگونه تلاشی برای خروج یا نجات را دشوارتر می کنند؛ بنابراین حتی افراد بالغ نیز ممکن است در صورت عدم رعایت نکات ایمنی، اسیر این دام خاموش شوند.

او می گوید: بر اساس تجربیات امدادگران، کشاورزان به منظور ذخیره آب و روان آب ها، این استخرها را احداث می کنند، اما ناآگاهی ویی توجهی به خطرات، زمینه ساز بروز حوادث ناگواری است که عمدتاً منجر به مرگ می شود. مطابق آمارها و مشاهده های میدانی، بخش عمده این حوادث تلخ برای نوجوانان وجوانان رخ می دهد، گروهی که اغلب به دلیل هیجان، کنجکاوی یا غفلت، سطح استخرهای ژئوممبران بسیار لغزنده بوده و هرگونه تلاشی برای خروج یا نجات را دشوارتر می کنند؛ با بنابر این حتی افراد بالغ نیز ممکن است در صورت عدم رعایت نکات ایمنی، اسیر این دام خاموش شوند.

او می گوید: بر اساس تجربیات امدادگران، کشاورزان به منظور ذخیره آب و روان آب ها، این استخرها را احداث می کنند، اما ناآگاهی ویی توجهی به خطرات، زمینه ساز بروز حوادث ناگواری است که عمدتاً منجر به مرگ می شود. مطابق آمارها و مشاهده های میدانی، بخش عمده این حوادث تلخ برای نوجوانان وجوانان رخ می دهد، گروهی که اغلب به دلیل هیجان، کنجکاوی یا غفلت، سطح استخرهای ژئوممبران بسیار لغزنده بوده و هرگونه تلاشی برای خروج یا نجات را دشوارتر می کنند؛ با بنابر این حتی افراد بالغ نیز ممکن است در صورت عدم رعایت نکات ایمنی، اسیر این دام خاموش شوند.

توصیه ها وهشدارها

در همین راستا، مجموعه ای از نکات ایمنی برای کاهش خطرات و پیشگیری از تکرار این تراژدی ها باید رعایت شود:

ایجاد حرم ایمن: استخرهای کشاورزی باید دارای فنس و حفاظ تا ارتفاع دو متر باشند تا از ورود افراد غیرمجاز، به ویژه کودکان، جلوگیری شود. نصب تابلوهای هشدار: نصب علائم هشدار دهنده در هر چهار سمت استخر و اطلاع رسانی مناسب درباره خطر غرق شدگی ضروری است. ایجاد جان پناه و تجهیزات خروج اضطراری: جان پناه در کناره ها و نردبان های شناور و تابلو در داخل و اطراف استخرها به طور استاندارد نصب شود.

استفاده از تجهیزات نجات: طناب های نجات دهنده به صورت طولی، عرضی و ضربدری و تیوپ های بادی در فواصل ۱۰ متری در امتداد استخر قرار داده و ثابت شوند تا افراد در مواقع اضطراری بتوانند از آن ها استفاده کنند. اجرای استانداردهای سازه ای: مطابق با مصوبات و بخشنامه های قانونی، استاندارد های حفاظتی باید برای ساخت هر نوع استخر اعم از بتنی و ژئوممبران اجرا شود. هراستخری که عمق آن بیش از ۱۵ سانتیمتر است، ملزم به رعایت این موارد است و این وظیفه اساساً بر عهده مالکان و بهره برداران استخرهاست.

✈ خبر کوتاه

افتتاح نخستین خانه هلال در مجتمع شوراهای حل اختلاف رشت

نخستین خانه تخصصی هلال در مجتمع شوراهای حل اختلاف و دادگاه های صلح رشت افتتاح شد.

نخستین خانه تخصصی هلال در مجموعه دادگستری های کشور، با حضور حجت الاسلام والمسلمین میرمحمدی معاون قضائی رئیس کل دادگستری استان در امور شوراهای حل اختلاف و تعدادی از مسئولان قضائی و امدادی استان در مجتمع شورای حل اختلاف و دادگاه های صلح رشت افتتاح شد.

معاون قضائی رئیس کل دادگستری استان گیلان در امور شوراهای حل اختلاف استان در این مراسم ضمن تقدیر از تلاش های جمعیت هلال احمر گفت: ایجاد این خانه تخصصی گامی مهم در ارتقای سطح آمادگی قضات، کارکنان و مراجعان در مواقع بحرانی است و می تواند به عنوان الگویی موفق در سطح کشور گسترش یابد.

گفتنی است؛ خانه هلال مجتمع شورای حل اختلاف رشت، علاوه بر آموزش های تخصصی امداد و کمک های اولیه، اجرای مانورهای آمادگی و فعالیت های داوطلبانه رانیز در برنامه خود قرار داده و بستری مناسب برای مشارکت فعال کارکنان دستگاه قضائی در برنامه های امدادی و بشردوستانه فراهم کرده است.

سال گذشته، آکادمی سولفورینو بعنوان

بازوی پژوهشی و نوآوری فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر، با هدف یافتن راهکارهای

نوآورانه برای بحران های جهانی به ویژه تغییرات اقلیمی و آلودگی ناشی از پسماندها، فراخوانی بین المللی منتشر کرد. از میان کشورهای عضو جمعیت هلال احمر و صلیب سرخ، هریک فراخوان می شوند تا ایده ها و راهکارهای جوانان

داوطلب خود را در قالب

پروژه ارسال کنند

«شهروند» از درخشش ایران در طرح سولفورینو گزارش می دهد

داوطلب هلال احمر در فهرست طلایی

ایده های نجات دهنده زمین

◀ ستایش حلیمی با پروژه نوآورانه جمع آوری ۳۰۰ کیلوگرم پسماند الکترونیکی و تبدیل آن به یک الگوی موفق، در میان ۱۰ طرح برتر جهان در رویداد بین المللی Limitless قرار گرفت

[**ملیحه محمودخواه**] در روزگار بحران های جهانی، از گرمایش زمین تا پدیده مرگبار زباله های تکنولوژیک، آنچه جهان را به سمت بهبود و اصلاح سوق می دهد، نه سرمایه های عظیم و نه فناوری های خارق العاده، بلکه عزم و مسئولیت پذیری شهروندان همین کره خاکی است. در این میان، جوانان نقشی اساسی و محوری ایفا می کنند؛ جوانانی که با دیدی فراگیر، نه به مرزهای وطن که به جهان انسانی می نگرند و وظیفه خویش را همگانی می دانند. یکی از این چهره های درخشان، ستایش حلیمی است، جوان ۲۵ ساله قزوینی، کارشناس ارشد روانشناسی و داوطلب تجربه جمعیت هلال احمر استان قزوین که به واسطه ایده ای خلاقانه و عملی، متعلق به بازیافت پسماندهای الکترونیکی، به یکی از چهره های منتخب آکادمی سولفورینو (زیرمجموعه فدراسیون صلیب سرخ و هلال احمر جهانی) بدل شد؛ جایگاهی که پس از غربالگری هزاران ایده از سراسر جهان، حلیمی را در کنار ۹ تیم دیگر به خط پایان یک رقابت جهانی رساند.

پرتزه ای از ستایش حلیمی

طرح نوآورانه ستایش حلیمی، داوطلب جوان هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، در میان ۱۰ طرح برتر جهان در رویداد بین المللی Limitless قرار گرفت.

رویداد Limitless توسط فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر و آکادمی سولفورینو با هدف حمایت از نوآوری جوانان برای مقابله با بحران هایی همچون تغییرات اقلیمی، نابرابری و توسعه پایدار برگزار شده است. طرح جوان ایرانی با هدف بازیافت هوشمند پسماندهای الکترونیکی و کاهش ردیای کربنی طراحی شده و از میان بیش از ۲۱ هزار ایده از سراسر جهان، توانست توجه داوران بین المللی را به خود جلب کند. ارزیابی این طرح ها بر اساس معیارهایی همچون نوآوری، تأثیر زیست محیطی، پایداری اقتصادی و انطباق با اصول بشردوستانه در چند مرحله انجام شد.

این دستاورد بزرگ، نمادی از توانمندی، اراده و خلاقیت نسل جوان داوطلبان هلال احمر است که با نگاه مسئولانه به آینده، برای ساختن جهانی بهتر پیش قدم شده اند.

فعالیت در هلال احمر و دغدغه محیط زیست

خودش را اینگونه معرفی می کند: ستایش حلیمی هستم، ۲۵ سال دارم، فوق لیسانس روانشناسی و بیش از ۷ سال است که عضو فعال جمعیت هلال احمر هستم؛ به عنوان نجاتگر و مربی کمک های اولیه. فعالیت اصلی من در حوزه آموزش و همچنین بخش روابط عمومی جمعیت هلال احمر است.

تجربه کاری در هلال احمر برای حلیمی بستر بزرگ و مدرسه ای بوده تا واقعیت بحران های انسانی و زیست محیطی را از نزدیک لمس کند.

یک ایده جهانی، یک دغدغه بومی

خبر موفقیت «ستایش حلیمی» در پروژه جهانی بازیافت پسماندهای الکترونیکی، موجی از تحسین و سوال را در میان اعضای هلال احمر ایران و رسانه های تخصصی به وجود آورد. اما خود او، مسیر این انتخاب و رقابت جهانی را این گونه تعریف می کند: سال گذشته، آکادمی سولفورینو بعنوان بازوی پژوهشی و نوآوری فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر، باهدف یافتن راهکارهای نوآورانه برای بحران های جهانی به ویژه تغییرات اقلیمی و آلودگی ناشی از پسماندها، فراخوانی بین المللی منتشر کرد. از میان کشورهای عضو جمعیت هلال احمر و صلیب سرخ، هریک فراخوان می شوند تا ایده ها و راهکارهای جوانان داوطلب خود را در قالب پروژه ارسال کنند. طبق گفته حلیمی بیش از ۲۱ هزار طرح از سراسر جهان ارسال شد، که در مرحله اول این رقم به هزار ایده برتر کاهش پیدا کرد. دآوری سخت گیرانه ای روی شاخص هایی چون عملیاتی بودن، خلاقیت، پایداری اقتصادی و تأثیر اجتماعی و زیست محیطی طرح ها اعمال شد. در همین مرحله، طرحی که حلیمی و همکارش محمد ریاحی آماده کرده بودند، نه تنها پذیرفته شد، بلکه اجازه یافتند پروژه رازی کار میدانی و اجرایی انجام دهند.

طرح منتخب، مسیری عملیاتی

ستایش حلیمی توضیح می دهد: طرح ما متمرکز بر جمع آوری و بازیافت پسماندهای الکترونیکی در جنوب شرق ایران بود. ما نشان دادیم که اگر حلقه واسطی میان مردم و مراکز بازیافت مجاز ایجاد شود، می توان پتانسیل تعیین کننده ای در کاهش آلودگی ناشی

از زباله های تکنولوژیک داشت. بسیاری از خانواده ها سال ها ابزارهای قدیمی الکترونیکی شان را نگه می دارند یا باروش های خطرناک همچون آتش زدن فلزات گرانبهای درونی، آن ها را دور می ریزند که هر دو پایه گذار بحران های زیست محیطی جدی اند. او ادامه می دهد: در ابتدای طرح صرفاً به ایده اکتفا شد، اما پس از ورود به فاز دوم رقابت و دریافت حمایت، توانستیم بالغ بر ۳۰۰ کیلوگرم پسماند الکترونیکی را جمع آوری و به چرخه بازیافت رسمی کشور تزریق کنیم. ما حتی بخش های قابل تعمیر را از مدار خارج نکردیم و آن ها را به مراکز مجاز اهدا کردیم.

چرا پسماند الکترونیکی؟

حلیمی می گوید: دسته بندی درست و نه صرفاً جمع آوری پسماند الکترونیکی، شاید در نگاه اول امری محدود به حوزه های صنعتی به نظر برسد. اما بر اساس یافته های پژوهشگران، این نوع زباله اگرچه حجمی کمتر از سایر پسماندهای شهری دارد، اما بار آلودگی شیمیایی، فلزی و مخرب آن به مراتب بیشتر است. ستایش حلیمی با بیان آماري تکان دهنده می گوید: امروزه تنها سه درصد از پسماندهای جهان را وسایل الکترونیک تشکیل می دهند اما تأثیرشان در آلودگی محیط زیست دنیا تا ۷۰ درصد تخمین زده می شود! دلایل وجود عناصر و ترکیباتی مثل سرب، جیوه، کادیوم، لیتیم و حتی مقادیر کمی از فلزات گران بهاست که با دفع غیراصولی می تواند منابع آب، خاک و هوا را برای دهه ها آلوده کند.

از ایده تا تجربه زیسته

در بخش های اجرایی طرح، دغدغه اصلی، جلب مشارکت عمومی بوده است. چرا که یکی از موانع اساسی، باور و رفتار روزمره مردم و صاحبان پسماندهای الکترونیکی است.

محمد ریاحی، داوطلب هلال احمر استان کرمان و همکار پروژه با صراحت به موانع طرح اشاره می کند و می گوید: اغلب شهروندان، پسماندهای الکترونیکی را نه زباله می دانند و نه کالایی قابل استفاده مجدد؛ بلکه 'پادگاری های قدیمی' خانه هستند که نه استفاده می شوند و نه به محیط زیست باز می گردند. ایجاد پل ارتباطی بین مردم و مراکز رسمی، مستلزم آموزش همگانی، آگاهی بخشی و همچنین انگیزه بخشی است. در تجربه میدانی این تیم موفق، با اطلاع رسانی در مدارس، رسانه ها و مراکز خدمات شهری، توانستند فرهنگ جدیدی را بنیان بگذارند: ما تلاش کردیم تا اولاً مردم را از اثرات مخرب دفع نادرست، آگاه کنیم، ثانیاً فرآیند تحویل پسماندها را برایشان ساده و مقرون به صرفه کنیم. سپس مراکز تفکیک رسمی را به عنوان حلقه آخر امنیت زیست محیطی پیشنهاد دادیم. ریاحی تأکید می کند که توانستیم بیش از ۳۰۰ کیلوگرم پسماند قابل بازیافت را جمع آوری کرده و به چرخه رسمی وارد کنیم. برای این کار با بیش از ۵ مدرسه و مرکز آموزشی همکاری مستقیم ایجاد کردیم و توانستیم کارزار رسانه ای محدودی در سطح محلی راه اندازی کنیم. او توضیح می دهد: تعامل عملی با دیجی کالا، اسنپ